

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

İhsan Doğramacı
Özel Konseri
Special Concert
Güler Aykal şef · conductor
Gülsin Onay piyano · piano

3 Nisan April 2022

Pazar Sunday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

F. Chopin

Piano Concerto No.2, F minor, Op.21

- I. Maestoso
- II. Larghetto
- III. Allegro vivace

ara interval

J. Haydn

Symphony No.100, G Major "Military"

- I. Adagio - Allegro
- II. Allegretto
- III. Minuet - Trio. Moderato
- IV. Finale. Presto

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Gürer Aykal şef conductor

Müzik eğitimine Ankara Devlet Konservatuvarında başlayan Gürer Aykal, Necdet Remzi Atak'ın öğrencisi olarak 1963 yılında Keman Bölümünden, Adnan Saygun'un öğrencisi olarak 1969 yılında Kompozisyon Bölümünden mezun

oldu. Aynı yıl devlet bursu kazanıp İngiltere'ye giderek Londra'da Guildhall Müzik Okulunda Andre Previn ve George Hurst gibi önde gelen şeflerin yanında orkestra şefliği okudu. Guildhall Müzik Okulu ve Royal Academy İleri Şeflik Bölümlerini birincilikle bitirdi (1972). Ardından İtalya'ya giden Aykal, Academia Chigiana'dan Şeflik Nişanı aldı ve Santa Cecilia Akademisini Franco Ferrara'nın asistanlığını yaparak bitirdi. Bu arada Adnan Saygun'un isteği üzerine Pontificio Istituto di Musica Sacra'da Bartolucci ile Gregorien koro müziği ve Rönesans çoksesli müzik öğrenimi de gördü.

1975 yılında Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının Daimi Şefliğine atanan Aykal, daha sonra bir süre Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğünü yaptı. Bu arada Suna Kan ile birlikte kurduğu Ankara Oda Orkestrasının ülkemizdeki faaliyetlerinin yanı sıra bu orkestranın yurt dışında da yüzden fazla konserini yönetti. Aykal, Avrupa ülkelerinin önde gelen orkestraları ile sayısız konserler verdi; İngiliz Oda Orkestrasını Güney Amerika ve Karayipler turnesinde yönetti. Amsterdam Concertgebouw Oda Orkestrasının da şefliğini yaptı.

Eğitimci yönü yurtiçi ve dışında orkestra şefliği profesörlüğünü de kapsayan Gürer Aykal, ABD'de Indiana (Bloomington) Üniversitesi, Teksas Tech ve UTEP Üniversitelerinde ileri orkestra şefliği dersleri verdi. Halen Bilkent Üniversitesinde ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarında bu görevi sürdürüyor.

ABD'de toplam 16 yıl şeflik ve genel müzik direktörlüğü yapan Aykal 1991 - 2003 yılları arasında El Paso Teksas Senfoni Orkestrası Daimi Şefliği ve Genel Müzik Direktörlüğü yaptı ve burada "Profesör Emeritus" unvanı aldı.

Müzik alanındaki uluslararası başarıları ve hizmetleri nedeniyle 1981 yılında kendisine Devlet Sanatçısı unvanı

verilen Aykal, bugüne kadar yaptığı CD kayıtlarında Londra Filarmoni Orkestrası, Kuzey Almanya Radyosu (NDR), Ankara Oda Orkestrası, Bilkent Senfoni Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ve El Paso Senfoni Orkestrası gibi önde gelen birçok sanat topluluğu ile Bach, Beethoven, Mozart, Tchaikovsky, Elgar, Smetana, Ravel, Akses, Erkin ve Saygun gibi büyük bestecilerin yapıtlarını seslendirdi.

Gürer Aykal, Çağdaş Türkiye Cumhuriyetinin müzik yoluyla tanıtılması konusunda yurtiçi ve yurt dışında yaptığı başarılı çalışmalarından dolayı 1999 yılında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından Yılın Sanatçısı seçildi.

1999 yılında Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrasını kuran ve Daimi Şefliği ile Genel Müzik Direktörlüğünü yürüten Gürer Aykal, bu görevine Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası Onursal Şefi olarak devam etmektedir. 2000-04 yılları arasında Antalya Devlet Senfoni Orkestrası'nı kurmak ve geliştirmek görevini üstlendi. Aykal 2008 Mayıs ayında, Türkiye ile Finlandiya arasındaki kültürel işbirliğine sağladığı katkılardan ötürü Finlandiya Devlet Nişanı ile ödüllendirildi. 2008 Temmuz ayında Roma Lazio Avrupa ve Akdeniz Festivali kapsamında Roma'da düzenlenen törende, Uluslararası Gösteri Sanatları kategorisinde başarı ödülü aldı. 2009 yılında Bilkent Üniversitesi tarafından Fahri Doktora ile, Sevda-Cenap And Müzik Vakfı tarafından 2011 Onur Ödülü Altın Madalyası ile onurlandırıldı.

Gürer Aykal, Aralık 2011'de Karşıyaka Belediyesi'nin öncülüğünde Karşıyaka İzmir Filarmoni Orkestrası'nı kurdu. Bu orkestra oda orkestrası olarak devam etmektedir.

Gürer Aykal started his music education at Ankara State Conservatoire as a violin student of Necdet Remzi Atak. After he graduated in violin in 1963, Aykal studied composition with Ahmed Adnan Saygun and received his diploma in composition in 1969. The same year Aykal went to London on a state scholarship to study conducting at Guildhall School of Music, where he became the pupil of prominent conductors such as Andre Previn and George Hurst. He graduated from Guildhall School of Music and Royal Academy of Music in advanced conducting with honours degrees in 1972. Subsequently, he studied for two years in Italy where he served as assistant to Franco Ferrara in the Academia of Santa Cecilia in Rome. He received the

“Diploma di Merito” for conducting from Chigiana Musica Accademia. Meanwhile on Saygun’s request, he also studied Gregorian chants and Renaissance polyphonic music with Prof. Bertolucci in Pontificio Instituto di Musica Sacra.

In 1975, Gürer Aykal was appointed the Principal Conductor of the Presidential Symphony Orchestra. He later served as the General Director of State Opera and Ballet for a period. Together with Suna Kan, he established the Ankara Chamber Orchestra, which he conducted both in Turkey and in more than one hundred concerts abroad. Aykal gave numerous concerts conducting the leading orchestras of Europe. He was the conductor of English Chamber Orchestra on its tour to South America and Caribbean. He also served as a permanent conductor of the Amsterdam Concertgebouw Chamber Orchestra.

Maestro Aykal has taught conducting at Indiana University, Texas Tech and UTEP Universities in the United States. He is currently a professor of conducting at Bilkent University and Mimar Sinan University’s State Conservatory in Turkey.

Aykal was awarded the title of State Artist by the Turkish State in 1981 for his international achievements and his contributions to music. He has recorded the works of a wide range of composers – Bach, Beethoven, Mozart, Tchaikovsky, Elgar, Smetana, Ravel, Erkin and Saygun – with a number of prominent orchestras, such as the London Philharmonic, Norddeutscher Rundfunk Radiophilharmonie NDR, Ankara Chamber Orchestra, Bilkent Symphony Orchestra, Presidential Symphony Orchestra and El Paso Symphony Orchestra.

Having worked as a conductor and musical director in the United States for 16 years, Aykal held the post of Musical Director and Principal Conductor of Texas El Paso Symphony Orchestra between 1991 and 2003. He holds the title of “Professor Emeritus”. In 2000, he accepted the post of establishing and developing Antalya State Symphony Orchestra, where he served until 2004.

Currently, Aykal is the Honorary Conductor of Borusan İstanbul Philharmonic, which he founded in 1999 and where he served as the Musical Director and Principal Conductor. In May 2008, Aykal was awarded the Order of Merit of the State of Finland for his contributions to the cultural cooperation between Turkey and Finland. In July 2008, he was awarded for his success in the category of the International Performing Arts at Lazio of Rome in Europe and the Mediterranean Festival in Rome. In 2009 he was honored with an honorary doctorate by Bilkent University

and in 2011 he was awarded the Honor Award Gold Medal by Sevda-Cenap And Foundation.

Gürer Aykal founded Karşıyaka İzmir Philharmonic Orchestra in December 2011 by the initiative of Karşıyaka Municipality. This orchestra continues its concerts as chamber orchestra.

Gülsin Onay piyano piano

Duyarlı bir kesinliğe ve zekice bir parlıtıya, en hassas şeyleri bile maharetli parmaklarına neredeyse gülümsercesine emanet etme yeteneğine sahip ve tutkulu bir sanatçı. Hayal gücü yüksek, mükemmel bir piyanist
— Peter Cossé

Dünyaca ünlü müzik eleştirmeni Peter Cossé'nin piyanodaki ustalığını bu övgü dolu sözlerle ifade ettiği Gülsin Onay, on dokuzuncu yüzyılın sonundan günümüze dek yaygın bir okuyucu kitlesine ulaşan Almanya'nın en köklü gazetesi Göttinger Tageblatt'ta Alman dinleyicisine şu sözlerle takdim edilir:

“Piyanist sadece olağanüstü teknik ustalığı ile değil, müzikal zekâ ve anlayışın sık rastlanmayan bir bileşimi ile de dinleyiciyi fethediyor. İhtişam, olağanüstü cümleleme, müzikal enerji ve zekâ mükemmel biçimde dengeleniyor.”

İlk resitalini altı yaşında TRT İstanbul Radyosu'nda veren Gülsin Onay, piyano eğitimine üç buçuk yaşında başladı. Sanatçı, “Harika Çocuklar Yasası”ndan yararlanarak Ahmed Adnan Saygun ve Mithat Fenmen ile yaptığı çalışmaların ardından Paris Konservatuvarı'na girdi. Paris'te aralarında Pierre Sancan, Monique Haas ve Nadia Boulanger'nin de bulunduğu öğretmenlerle çalıştı. 16 yaşındayken Paris Konservatuvarı'ndan saygın “Premier Prix du Piano” derecesiyle mezun oldu. Ardından Paris'teki “Marguerite Long-Jacques Thibaud Yarışması”, Bolzano'daki “Ferruccio Busoni Piyano Yarışması” gibi önde gelen uluslararası yarışmalarda kazandığı ödüller, bu başarısını takip etti. İlerleyen yıllarda Gülsin Onay'ın ünü Venezuela'dan Japonya'ya kadar 80 ülkeye uzanarak onu dünya çapında tanınan bir piyanist hâline getirdi. Amsterdam'da Concertgebouw, Berlin'de Berliner Philharmoniker, Viyana'da Konzerthaus, Londra'da The Queen Elizabeth Hall ve Wigmore Hall, Paris'te La Salle Gaveau, Washington DC'de The National Gallery of Art, New York'ta Miller Theatre

gibi dünyanın başlıca müzik merkezlerinde konser verdi. Staatskapelle Dresden, Philharmonia Orkestrası, İngiliz Oda Orkestrası, İngiliz Kraliyet Filarmoni Orkestrası, Japonya Filarmoni, Münih Radyo Orkestrası, St. Petersburg Filarmoni Orkestrası, Tokyo Senfoni Orkestrası, Varşova Filarmoni Orkestrası ve Viyana Senfoni Orkestrası gibi önde gelen orkestralar ile pek çok konserde solist olarak yer aldı. Bunların yanı sıra Vladimir Aşkenazi, Erich Bergel, Michael Boder, Andrey Boreyko, Jörg Faerber, Vladimir Fedoseyev, Edward Gardner, Neeme Järvi, Emmanuel Krivine, Ingo Metzmacher, Esa-Pekka Salonen, José Serebrier, Vassily Sinaisky, Stanisław Wisłocki ve Lothar Zagrosek gibi önemli şeflerle çalıştı. Kariyerinde festivallerin önemli bir yeri bulunan sanatçı; Berliner Festspiele, Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Mozartfest Würzburg, Newport Music Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival, Singapore International Festival of Music ve İstanbul Müzik Festivali gibi uluslararası festivallerde yer aldı.

Gülsin Onay, konserlerinde ve kayıtlarında sıklıkla yer verdiği 20. yüzyılın öncü Türk bestecilerinden Ahmed Adnan Saygun'un eserlerinin dünya çapında en güçlü yorumcusu olarak tanınır. Onay'ın hem Türkiye hem de Dünya prömiyerini yaptığı, Saygun'un II. Piyano Konçertosu besteci tarafından kendisine ithaf edilmiştir. Gülsin Onay'a eser ithaf eden diğer çağdaş besteciler arasında Hubert Stuppner, Denis Dufour, Jean-Louis Petit, Muhiddin Dürrüoğlu-Demiriz, Marc-André Hamelin ve Bujor Hoinic yer alır.

Gülsin Onay'ın bugüne dek kaydettiği, Haydn ve Mozart'ın solo piyano eserleri ve konçertolarından Çağdaş döneme dek uzanan eser icralarına yer verdiği yirmiyi aşkın albümü bulunmaktadır. Bu albümler sanatçının repertuvarının genişliğinin ve güçlü yorumunun göstergesidir. 2007'de çıkardığı Çaykovski'nin I. Piyano Konçertosu ve Rahmaninov'un III Piyano Konçertosu'nun canlı konser kayıtlarından oluşan Lila Müzik etiketiyle çıkan CD'si eleştirmenlerin ve başta Vladimir Aşkenazi olmak üzere meslektaşlarının takdirini topladı. 2008'de CPO etiketiyle yayınlanan, Saygun'un iki piyano konçertosunu içeren albümünden eleştirmenler övgüyle bahsetti. 2010'da Mozart ve 2019'da Rachmaninov ve Grieg'in Bilkent Senfoni Orkestrası eşliğinde kaydettiği piyano konçertolarının yanı sıra, 2012'de yayınladığı Liszt, Haydn ve Schubert'in solo piyano eserlerinden oluşan kaydı ile 2013'teki Night Music adlı albümü sanatçının önemli çalışmalarındandır.

Sanatçı 2020 yılında Beethoven'ın doğumunun 250. yıl dönümüne ithafen bestecinin eserlerinden oluşan bir albüm kaydetti. Konserlerinin pek çoğu Avrupa radyo ve televizyonları ile ABD Ulusal Radyosu'nda yayınlanan Gülsin Onay'ın 2020-2021 pandemi sürecinde sosyal medyada düzenli olarak canlı yayınladığı konserleri milyonlarca kez izlendi. Bu konserler içerisinde özellikle Ahmed Adnan Saygun'un 30. ölüm yıl dönümü anısına verdiği çevirim içi konser dizisi, Türkiye'nin ilk dijital piyano festivali olan İstanbul Gedik Üniversitesi Piyano Festivali açılış konseri ve Kadıköy Belediyesi Pandemi Orkestrası'yla Süreyya Operası'nda verdiği konser dikkat çeker. Yine 2020'de 6 Aralık Piyancılar Günü'nü 153 öğrencisinin videosunu paylaşarak kutlamasının, pandemi sürecindeki çevirim içi etkinlikleri arasında özel bir yeri vardır.

Ülkesi Türkiye'de devlet sanatçısı unvanına sahip Gülsin Onay, uzun yıllardır Ankara'daki Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın kadrolu solistidir. Aynı zamanda Bilkent Üniversitesi konuk sanatçısı olan Onay, Hacettepe ve Boğaziçi Üniversiteleri'nden fahrî doktora unvanlarına layık görüldü. 2007'de Chopin yorumları sayesinde Polonya Hükümeti tarafından Polonya Devlet Nişanı ile onurlandırıldı. Aynı yıl Sevda Cenap And Vakfı'nın 2007 yılı Vakıf Onur Ödülü Altın Madalyası'nı almaya hak kazandı. 2011 Donizetti Klasik Müzik Ödülleri'nde Yılın Piyancı ödülünü aldı. 2014'te 42. İstanbul Müzik Festivali Onur Ödülü'ne layık görüldü. Tekirdağ'da bir sokağa Gülsin Onay'ın ismini veren Süleymanpaşa Belediyesi, 2015'ten beri sanatçının adına "Gülsin Onay Piyano Günleri"ni düzenlemektedir.

Gülsin Onay icracı kariyerinin dışında organizasyonunda yer aldığı ve düzenlediği kültür-sanat etkinlikleri, verdiği eğitimler, yaptığı yayın ve hayır işleriyle klasik müziğin yorulmaz destekçilerindedir. 2003'ten bu yana UNICEF "İyi Niyet Elçisi" olan sanatçı, kuruluşu desteklemek ve tanıtmak için düzenli olarak yardım konserleri vermektedir. Gümüşlük Klasik Müzik Festivali'nin kuruluş yılı 2004'ten itibaren festivalin sanat danışmanlığını yapmaktadır. Aynı zamanda bir piyano eğitimci olan Gülsin Onay genç müzisyenlerin kariyerlerinde ilerlemelerine katkı sağlamayı amaç edinerek 400'ün üzerinde öğrenciye piyano eğitimi verdi. Bununla beraber düzenli olarak radyo ve televizyon programları hazırlayan sanatçı 2017'den beri TRT Radyosu'nda her hafta yayınlanan "Gülsin Onay'la Radyo-3 Atölyesi" programının da yapımcısıdır.

Gülsin Onay began playing the piano at the age of three, and gave her first public recital on Turkish Radio when she was six. With the aid of a special state scholarship she studied with Ahmed Adnan Saygun and Mithat Fenmen, and then in Paris, where her teachers includes Pierre Sancan, Monique Haas and Nadia Boulanger.. She graduated from the Paris Conservatoire at the age of 16, winning the prestigious “Premier Prix du Piano”, and prizes in top international competitions, including the Marguerite Long-Jacques Thibaud (in Paris) and the Ferruccio Busoni (in Bolzano), quickly followed. Gülsin Onay's subsequent, truly international career has spanned 80 countries across all continents, from Venezuela to Japan. She has given concerts in the major musical centres of the world such as Amsterdam's Concertgebouw, the Berlin Philharmonic Hall, the Vienna Konzerthaus, London's Queen Elizabeth Hall and Wigmore Hall, the Salle Gaveau in Paris, the Washington DC National Gallery of Art and the New York Miller Theater. She has performed as a soloist with such leading orchestras as Dresden Staatskapelle, Philharmonia Orchestra, English Chamber Orchestra, Royal Philharmonic, Japan Philharmonic, Munich Radio Symphony, St Petersburg Philharmonic, Tokyo Symphony, Warsaw Philharmonic and Vienna Symphony Orchestras. Conductors with which she has performed include Vladimir Ashkenazy, Erich Bergel, Michael Boder, Andrey Boreyko, Jorg Faerber, Vladimir Fedoseyev, Edward Gardner, Neeme Jarvi, Emmanuel Krivine, Ingo Metzmacher, Esa-Pekka Salonen, Jose Serebrier, Vassily Sinaisky, Stanislaw Wislocki and Lothar Zagrosek. Gülsin Onay's many festival appearances include Berlin, Warsaw, Granada, Mozartfest Würzburg, Newport, Schleswig-Holstein, Singapore and Istanbul.

Gülsin Onay is acknowledged worldwide as the definitive interpreter of the music of Ahmed Adnan Saygun, the leading Turkish composer of the 20th century, whose works feature prominently in her concerts and recordings, and whose 2nd Piano Concerto (which she premiered in Turkey and abroad) was dedicated to her. Other contemporary composers who have dedicated works to Gülsin Onay are Hubert Stuppner, Denis Dufour, Jean-Louis Petit, Muhiddin Dürrüoğlu-Demiriz, Marc-André Hamelin and Bujor Hoinic.

Gülsin Onay's over 20 recorded albums to date illustrate the breadth of her repertoire as well as her interpretive power, with solo works and concertos from Haydn and Mozart to

the contemporary era. Her 2007 CD featuring live concert recordings of Tchaikovsky's 1st and Rachmaninov's 3rd Piano Concerto has been acclaimed by critics and virtuosi alike. In 2008 CPO released her recording of both Saygun concertos, to widespread critical acclaim. For the 250 anniversary of Beethoven's birth, Gülsin Onay has recorded 2 CDs of the composer's works. Many of her concerts have been broadcast on European radio and television, and in the USA on National Public Radio. During the 2020–2021 coronavirus pandemic, Gülsin Onay has become a regular performer on social media, where her livestreamed concerts have received several million views.

Gülsin Onay holds the title of State Artist in her native Turkey, where for many years she has been official soloist for the Presidential Symphony Orchestra in Ankara. She is "Artist in Residence" at Bilkent University in Ankara and holds honorary doctoral degrees from Bosphorus University in Istanbul, and from Hacettepe University in Ankara. In 2007 she was honoured with the award of a State Medal by the Polish nation for her interpretation of the music of Chopin. The same year, the "Sevda-Cenap And" Music Foundation awarded her its prestigious 2007 Honorary Award Gold Medal. Gülsin Onay was named "Pianist of the Year" in the 2011 Donizetti Classical Music Awards. In 2014 she was awarded the Honorary Medal of the 42nd Istanbul Music Festival, and later Honorary Medal from the Bodrum Music Festival in 2018. Starting in 2015, the Turkish city of Tekirdağ, one of whose streets has been named after Gülsin Onay, has organised an annual concert series "Gülsin Onay Piano Days" in her honour.

Outside of her professional performing career, Gülsin Onay has been a tireless promoter of classical music, through her charitable activities, event organisation, teaching and broadcasting. Since 2003 she has been a "Goodwill Ambassador" for UNICEF, and regularly gives charity concerts to support and publicise their activities. She has been the Artistic Advisor of the International Gümüşlük Classical Music Festival and Academy since its foundation in 2004. Gülsin Onay takes a particularly interest in nurturing the development of young musicians, and has taught over 400 pupils. Gülsin Onay is a regular contributor to radio and television arts programmes, and since 2017 she has hosted her own weekly programme "In the Studio with Gülsin Onay" on Turkish national radio.

Frédéric CHOPIN (1810-1849)

Piano Concerto No.2, F minor, Op.21

Chopin, piyanonun müzikteki yerini belirleyen ve sağlamlaştıran bestecilerin en önde gelenlerindedir.

Soyluların emrinde çalışan saygın, entelektüel bir orta sınıf ailesinden gelen Chopin sanat yaşamına, bir “harika çocuk” olarak başlamıştır. Henüz sekiz yaşındayken eserleri yayınlanmaya başlanmış, verdiği konserlerin ünü Varşova’nın dışına taşmıştır. 1829 yılında, lise mezuniyetinin hemen ardından Viyana’da konserler vermiş ve hem müziği hem de piyanistliği büyük hayranlıkla karşılanmıştır.

Chopin kariyerine yeni başladığı bu yıllardan itibaren büyük kalabalıklar için konser vermek yerine daha küçük gruplara sesleneceği salon konserlerini tercih etmiştir. Özellikle Paris’te yaşadığı dönemlerde bu kentin zenginleri tarafından desteklenerek bu şansı elde etmiş; böylelikle oldukça detaylı piyano yazısına odaklanmış ve on dokuzuncu yüzyılın öncü müzisyenleri arasına girmişti. Bestecinin bu yaklaşımı ile bağlantılı olarak orkestral türlerden uzak durmuş, piyanonun teknik ve ifadesel olanaklarını araştırabileceği Noktürn, Ballade, Polenez, Mazurka gibi 19. Yüzyılda ortaya yeni çıkmış olan türler üzerine yoğunlaşmıştır. Chopin yaşamı boyunca yazdığı iki piyano konçertosunu Varşova’yı kalıcı olarak terk etmeden önce yazmış; daha sonra bu türe geri dönmemiştir. Chopin’in piyano konçertoları bu türün önemli eserleri arasında görülmez ancak bestecinin erken dönem eserlerinden olmalarına rağmen onun müziğinin tüm dönemleri için geçerli özellikleri içlerinde barındırırlar.

Viyana’dan Varşova’ya döndükten sonra bir müddet halk konseri vermeyi reddetmiş, yalnızca salon konserleri vermekte ısrar etmişti. Ancak üzerindeki baskıya daha fazla karşı koyamayarak 17 Mart 1830’da Fa minör tonundaki ikinci konçertosunun yer aldığı, bir konser vermiştir. 900 kişilik bir dinleyici kitlesine verilen bu konser önemli bir başarı kazanmış, Ekim ayında bu kez birinci konçertonun da içinde olduğu bir programla tekrar edilmiş, besteci bu konserden bir ay sonra bir daha dönmek üzere Polonya’yı terk etmiştir.

Eserin girişindeki müzikle, piyanonun girdiği andan itibaren duyulan müziği aynı kişinin yazdığına inanmak zordur. Piyanonun göz kamaştırıcı karizması, biçimdeki dengesizlikleri, orkestrasyonun renksizliğini tamamen

unutturur. Piyano ve orkestra arasındaki dengesizlik ikinci bölümde bir tür kabullenmeye dönüşür. Larghetto başlıklı bu bölüm solo piyano için yazılmış bir noktürn gibidir. Üçüncü bölüm ise Chopin'in en usta olduğu türlerden Mazurka'nın pek çok özelliğini taşır. Mazurka eski dönemlerde bir halk dansı olarak bilinmesine rağmen, 19 yüzyılda Varşova sosyetesini tarafından da benimsenen bir tür olmuş, bir solo piyano türü olarak stilize edilmesi Chopin sayesinde büyük yaygınlık kazanmış, Romantik çağın tüm Avrupa'da bilinen bir türü haline gelmiştir. Bu konçertonun final bölümünde de ikinci ve üçüncü vuruşların aksanlanması, yerel çalgıları (keman, akordeon, tulum, vb.) anımsatan tını ve süslemelerin ön plana çıkartılması gibi Mazurka'ya özgü özelliklere yer verilmiştir.

Dr. Onur Türkmen

Frédéric Chopin is one of the leading composers who helped the piano gain and maintain a central position in music.

Born into a prestigious and intellectual family working for the nobility, Chopin started his musical career as a child prodigy. He started giving concerts when he was only 8 and his fame spread outside Warsaw. In 1829, immediately following his graduation from high school, he started performing in Vienne, where his music and performance as a pianist drew great admiration.

From these early years of his career onwards, Chopin preferred performing to small groups of listeners in salons to giving concerts to large audiences. When he was living in Paris, the support of the rich in this city afforded him this pleasure, as a result of which he found the chance to focus on detailed piano writing and became one of the leading composers of the nineteenth century. In the same vein, the composer stood aloof from orchestral genres and concentrated his energies on the novel genres of the nineteenth century like Nocturnes, Ballades, Polonaises, and Mazurkas which enabled him to explore the technical and expressive aspects of the piano. Chopin wrote only two piano concertos in his lifetime, both before he left Warsaw for good. Although these piano concertos are not regarded among the masterpieces of the genre, they contain the characteristics of his music that mark all the stages in his career.

After returning to Warsaw from Vienne, he refused to perform in public concerts for some time, and insisted on

appearing in salon concerts only. Then, however, he could no longer resist the pressure, and gave a concert on 17 March 1830 where he also performed his Concerto No.2 in F minor. The success of this concert which was attended by 900 listeners led to a second concert in October and with Concerto No.1. Following this second concert Chopin left Poland for good.

It is hard to believe that the music at the beginning of the work and the music after the introduction of the piano were written by the same person. The glamorous charisma of the piano outlasts the formal imbalances and the dullness of orchestration. The imbalance between the piano and the orchestra produces a kind of acquiescence in the second movement. The movement titled Larghetto sounds like a nocturne written for the solo piano. The third movement has many features of a Mazurka, of which Chopin was a master. Although it was recognized as a folk dance in the earlier periods, it was adopted by the high society of Warsaw in the nineteenth century. After being stylized as a genre for the solo piano by Chopin, it started enjoying greater popularity and became one of the best-known genres in Europe of the Romantic period. The final movement of the concerto, with the accents on the second and third beats and the dominance of timbres and ornamentations reminiscent of local instruments (violin, accordion, and bagpipe), has characteristics unique to Mazurka.

Joseph HAYDN (1732-1809)

Symphony No.100, G Major "Military"

Londralı emprezaryo, Alman asıllı kemancı Johann Peter Salomon'un, Haydn'ın Esterhazy sarayından emekli olduğunu duyarak kapısına dayanması sonucu onun isteğine uyarak 12 senfoni yazan Haydn'ın, bu dizi içinde 1794'te birlikte bestelediği üç senfoninin ilki olan No.100 Senfoni, Askeri Senfoni adını da taşır.

Haydn bu senfonisine 18. Yüzyıl sonunda Avrupa'da çok popüler olan Türk müziği unsurlarını, büyük davul, zil ve üçgeni de katmış, ancak Yeniçeri müziğinin törensel havasını minör tonda, karanlık şekilde yansıtmıştı.

Londralıların konserlerde gürültü yaptıklarını, çok rahat oturarak dinlediklerini, hatta uyukladıklarını gören Haydn, bunu No.94 Sürpriz Senfonisi'nde davul vuruşlarıyla önlemiş, ilgi çekmişti. 800 kişilik büyük Hanover Square

Rooms konser salonundaki dinleyicilerin uğultusunu bu kez Mehter algılarına yer verdiği Askeri Senfoni'siyle giderdi; ikinci bölüm dinmeyen alkışlar üzerine tekrarlandı. Viyana'da coşkuyla karşılanan ama Paris ve Londra'da "muhteşem ama çok gürültülü" diye tanımlanan bu senfoniyi önce Paris'te dinleyen müzikçi Johann Friedrich Reichardt 1803'te olayı şakayla şöyle anlatır: "Karşı konulamayan şiddetteki Yeniçeri müziği çalındı: Gösterişli ziller, davullar, trompetler, sesi daha çok çıksın diye yukarıya asılı, muazzam büyüklükte bir davula tüm gücüyle vuran bir adam!"

Bu başarılar üzerine Haydn saraya takdim edilmiş, hatta Kral III. George ona İngiltere'de kalmasını önermiş ama Haydn son yıllarını vatanında geçirmek istemiştir.

Eser adını, ikinci bölümde üçgen, zil ve trampet gibi vurmali çalgıların sıkça kullanılmasından almıştır. Senfoni dört bölümden oluşur. Ağır girişle başlar ve canlı, marş karakterindeki ana temayla devam eder. İkinci tema da aynı temelde yazılmıştır. İkinci bölüm (Allegretto), "Askeri" adının verilmesine neden olan karakteristik bir yapıya sahiptir. Burada vurmali çalgılara büyük yer verilmesi ve düzenli marş ritmindeki tema ile müziğe askeri nitelik kazandırılır. Üçüncü bölüm (Menuetto), üç bölümlü kuruluşadır. Zarif saray danslarının ruhunda yazılmış bir müziktir. Dördüncü bölüm (Presto) Haydn'ın finallerine özgü canlı, neşeli karakterdedir.

Haydn wrote twelve symphonies on the insistence of Johann Peter Salomon, a German violinist and London-based impresario, who turned up at his door upon hearing the news that he had retired from his position at the Esterhazy court. The Symphony no. 100, which is the first of the three symphonies Haydn composed together in 1794 within this series, is also known as the Military Symphony.

Haydn incorporated elements of Turkish music, which was very popular in Europe during the late 18th century, bass drum, cymbals and triangle, into this symphony, but reflected the ceremonial atmosphere of the Janissary music in a dark manner in the minor tone. Having observed that Londoners made a lot of noise, were too relaxed when they were sitting, and even slept during the concerts, Haydn prevented these using drum beats in his Symphony no. 94, the Surprise Symphony, and attracted significant attention. Likewise, he ceased the hum of the audience in the Hanover Square Rooms seating 800 people with his Military Symphony featuring Janissary band instruments, and in

response to the unceasing applause, the second movement was repeated. Musician Johann Friedrich Reichardt who attended a Paris performance of the symphony, which was received with enthusiasm in Vienna, but described as “marvelous, but too noisy” in Paris and London, provided a partly humorous account of his experience in 1803 as follows: “The Janissary music with an irresistible intensity was played: Spectacular cymbals, drums, trumpets, and a man hitting a giant drum which was hung above the stage to produce a higher volume of sound!”

By virtue of his achievements, Haydn was introduced to the court and was even invited by King George III to stay in England, but he wanted to spend his remaining years in his native Austria.

The work was titled after the common use of percussions like triangle, cymbals and trumpets in the second movement. The symphony is composed of four movements. It starts with a slow introduction and continues with the lively theme in the form of a march. The second theme is written on the same basis. The second movement (*Allegretto*) has a characteristic structure which led to the symphony’s being titled the “Military”. The extensive use of percussions and the theme with a regular march rhythm give the music a military quality. The third movement (*Menuetto*) has a ternary form. It is a piece of music written in the mood of graceful court dances. The fourth movement (*Presto*) has a lively and jovial character unique to Haydn’s finales.

www.bso.bilkent.edu.tr
bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Elena Postnova
Nilüfer Sude Güçlü*

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Oksana Skarobeychuk*

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioglu
Uluğbek Rihsi
Elif Kuştan
İrşad Mehmet
Can Taylan

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni

Obua | Oboe

Ogün Koyunoğlu *grup şefi | principal*
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandoğan
Yaman İrun*

Korno | Horn

Hasan Erim Hacat
Hüseyin Uçar*

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Krasimir Konyarov

Trombon | Trombone

Aleksey Medvedev

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
Alper Özgüzel*
Kaan Soysal*
Berk Şençolaklar*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program Next Program

9 Nisan April 2022

Cumartesi Saturday, 20:00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Bilkent Brass Ensemble

Görkem Ezgi Yıldırım soprano